

Sygn. akt VIII U 856/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca Sędzia SO Grażyna Łazowska	

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2020 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy B. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania B. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 10 czerwca 2020 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) Sędzia SO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 856/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 10 czerwca 2020r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przeliczył od 1 czerwca 2020r. emeryturę ubezpieczonego B. B..

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany, gdy bezzasadnie organ rentowy obniżył ubezpieczonemu świadczenie emerytalne.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w skarżonej decyzji. Organ rentowy wyjaśnił, że decyzją skarżoną ustalił prawidłową wysokość świadczenia ubezpieczonego, gdy wcześniej ustalił to świadczenie błędnie w zawyżonej wysokości.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Decyzją z 16 października 2007r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu B. B. prawo do emerytury górniczej bez względu na wiek, na podstawie art.50e ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, od 9 października 2007r. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął

wynagrodzenia z lat 1997 – 2006. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 181,57%. Podstawa wymiaru wyniosła 2059,92, kwota bazowa 3740,20 zł.

Decyzją z 16 listopada 2018r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej ze względu na wiek.

Wyrokiem z 27 lutego 2019r. sygn. VIII U 2991/18 Sąd Okręgowy w Gliwicach zmienił ww. decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej na podstawie art.50a ust.1 pkt 1 ustawy emerytalnej, od 1 października 2018r.

Decyzją z 10 kwietnia 2019r. organ rentowy wykonał wyrok Sądu z 27 lutego 2019r.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury górniczej organ rentowy przyjął wynagrodzenia z 10 lat kalendarzowych od 01/1997r. do 12/2006r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru składek wyniósł 181,57%. Podstawa wymiaru została obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 181,57% przez 2059,92 zł, to jest dotychczasową kwotę bazową i wyniosła 3740,20 zł (po waloryzacji od 1 marca 2019r. – 5203,79 zł).

Część socjalną emerytury (24%) obliczono z zastosowaniem nowej kwoty bazowej 3731,13 zł.

W kolejnych decyzjach organ rentowy przeliczał emeryturę górniczą ubezpieczonego w związku z doliczeniem stażu pracy. Do wyliczenia świadczenia przyjmował dotychczasowe kwoty bazowe (24% x 3731,13 zł i podstawa wymiaru obliczona od kwoty bazowej 2059,92 zł). W decyzji z 29 kwietnia 2019r. organ rentowy przeliczył emeryturę od 1 kwietnia 2019r.

i wskazał, że podstawa wymiaru po waloryzacji od 1 marca 2019r. wynosi 5203,79 zł.

W dniu 1 października 2019r. ubezpieczony złożył wniosek o doliczenie stażu pracy w związku z zatrudnieniem od 1 lipca 2019r. do 30 września 2019r.

Decyzją z 22 października 2019r. organ rentowy przeliczył od 1 października 2019r. emeryturę górniczą w związku ze zmianą stażu pracy.

W decyzji tej organ rentowy wskazał, że podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 181,57% przez 4003,88 zł, czyli kwotę bazową (obowiązującą na dzień 1 października 2019r.) wynosi od 1 marca 2019r. –

7477,76 zł. Emerytura górnicza wyniosła 5350,16 zł (w decyzji z 8 stycznia 2020r. – 5374,09 zł).

Następnie organ rentowy wydał decyzję skarżoną w dniu 10 czerwca 2020r., w której dokonał korekty podstawy wymiaru – podstawa wymiaru po waloryzacji od 1 marca 2020r. wyniosła 5389,04 zł. Podstawę wymiaru organ rentowy wyliczył od kwoty bazowej 2059,92 zł. Emerytura wyniosła 4180,28 zł.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego jako okoliczności jednoznacznie wynikające z tych dowodów.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego B. B. nie zasługuje na uwzględnienie.

Kwestia sporna sprowadzała się do ustalenia czy organ rentowy w decyzji zaskarżonej prawidłowo wyliczył emeryturę górniczą ubezpieczonego na wysokość 4 180,28 zł, gdy wcześniej we wcześniejszych decyzjach z 1 października 2019r. i 8 stycznia 2020r. świadczenie było znacznie wyższe.

Wyniki przeprowadzonego postępowania wykazały w sposób nie budzący wątpliwości, że decyzja zaskarżona jest prawidłowa. W pierwszej kolejności zwrócić należy uwagę, że ubezpieczonemu decyzją z 16 października 2007r.

przyznana została emerytura górnicza bez względu na wiek, zgodnie z art.50e ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2020r., poz.53 ze zm.). Zarówno część socjalną świadczenia (24%) jak i podstawę wymiaru obliczono z zastosowaniem obowiązującej w tym czasie kwoty bazowej 2059,92 zł, zgodnie z art.53 ust.1

W myśl tego przepisu emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art.19, z zastrzeżeniem ust.3 i 4,
- 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych.

Zgodnie z art.15 ust.4 ustawy emerytalnej, w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust.3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust.5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
- 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art.19.

Następnie wyrokiem z 27 lutego 2019r. sygn. VIII U 2991/18 ubezpieczonemu przyznana została emerytura górnicza ze względu na wiek na podstawie art.50a ust.1 pkt 1 ustawy emerytalnej, od 1 października 2018r. Z uwagi na fakt, że ubezpieczony po przyznaniu prawa do pierwszej emerytury górniczej podlegał przez co najmniej 30 miesięcy ubezpieczeniom społecznym, nowe świadczenie emerytalne w decyzji wykonującej wyrok z 10 kwietnia 2019r. obliczono z zastosowaniem art.53 ust. 4 ustawy emerytalnej, a mianowicie część socjalną (24%) wyliczono z zastosowaniem nowej kwoty bazowej z daty przyznania prawa do nowej emerytury górniczej (24% x 3731,13 zł), zaś w pozostałym zakresie

do wyliczenia podstawy wymiaru świadczenia uwzględniono prawidłowo dotychczasową kwotę bazową - 2059,92 zł, a potem podstawę waloryzowano. Kolejnymi decyzjami organ rentowy przeliczył świadczenie ubezpieczonego w związku z wnioskami o doliczeniu stażu pracy. Takie przeliczenie, zgodnie z art.112 ustawy emerytalnej, powoduje zwiększenie uwzględnionych okresów składkowych i nieskładkowych, co przekłada się na stopniowe zwiększenie emerytury. Nie ma jednak wpływu na zmianę w zakresie dotychczas przyjętej kwoty bazowej tak w zakresie części socjalnej świadczenia (24%) jak i wyliczenia podstawy wymiaru świadczenia. Z dokumentacji aktu organu rentowego wynika, że wskutek błędu organ rentowy dokonując w decyzji z 22 października 2019r. przeliczenia emerytury górniczej ubezpieczonego w związku doliczeniem kolejnego okresu pracy, do obliczenia podstawy wymiaru przyjął niewłaściwą kwotę bazową 4003,88 zł obowiązującą na dzień 1 października 2019r. zamiast – jak we wcześniejszych decyzjach - 2059,92 zł. Spowodowało to bezzasadne zawyżenie świadczenia. Korekty wysokości emerytury górniczej ubezpieczonego organ rentowy dokonał decyzją zaskarżoną z 10 czerwca 2020r. przyjmując już do wyliczenia podstawy wymiaru świadczenia właściwą kwotę bazową – dotychczasową 2059,92 zł. Następnie kwotę bazową organ rentowy poddał waloryzacji i od 1 marca 2020r. kwota ta wyniosła 5389,04 zł., natomiast wyliczone świadczenie – 4180,28 zł.

Zaznaczyć należy, że organ rentowy miał prawo dokonać korekty prawomocnie ustalonej wysokości świadczenia jak w decyzji zaskarżonej, bo upoważniał go do tego art.114 ust.1 pkt 6 ustawy emerytalnej, który stanowi, że w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, uchyla lub zmienia

decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokości, jeżeli: przyznanie świadczeń lub nieprawidłowe obliczenie ich wysokości nastąpiło na skutek błędu organu rentowego.

W konsekwencji Sąd stwierdził, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu i stąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne.

(-) Sędzia Grażyna Łazowska